

Pavel Brunclík (1950)

Pavel Brunclík začal svá vysokoškolská studia na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. V roce 1971 začal fotografovat pro radost, po úspěšném absolvování v roce 1974 má však začíná, ještě v témže roce studovat znovu, tentokrát však pražskou FAMU. Nejdříve dokončil v roce 1980 studia scénáristiky a režie, když se pokoušel o třetí vysokoškolské studium – uměleckou fotografii na FAMU, po roce mu bylo další studium znemožněno s odkazem na to, že „...nelze mít tři vysoké školy...“.

Pavel Brunclík, akt z knihy *Cizí ženy*

Krátkou dobu pracoval pro Československou televizi a jako režisér Československého armádního filmu. Od roku 1981 se plně věnoval fotografii. Jeho doménou se stal zejména ženský akt, jeho fotografie jsou často využívány do kalendářů firem a institucí.

Období mezi léty 1985 až 1992 pro něj byla ve znamení tvrdé práce samostatného fotografa. Přes umělecko - obchodní instituci Art centrum získal zakázky v zahraničí, hlavně v Itálii, Rakousku a Polsku. Odvedl zde velké množství standartní práce v reklamní a módní fotografii (zpočátku s minimálním technickým vybavením). Mimo to se věnoval

Pavel Brunclík, fotografie interiéru

i tvorbě obrazových částí audio-vizuálních programů (například pro polské Muzeum Henryka Sienkiewitze nebo pro česko - rakouský projekt Stroje pro 20. století).

Když po listopadu 1989 vznikaly reklamní agentury, je vzhledem ke své reputaci jedním z prvních oslovovaných fotografů. Sám zakládá spolu s Romanem Kelbichem Fotostudio Asa, v té době nejvýznamnější fotostudio v Čechách. Začala jeho spolupráce s reklamní agentu-

rou MARK/BBDO, fotografoval pro ně například automobily Toyota, Ford a Peugeot (ten v roce 2000 pro celoevropskou kampaň).

Jeho komerční tvorba zahrnuje fotografování reklamy, architektury i aktu. Často fotografuje kalendáře. V roce 1996 vytvořil na zakázku firmy Wyeth - Lederle (antikoncepční prostředky) zdařilý kalendář aktů dvojic. Pro Alcatel (telekomunikace) vznikl kalendář s tematikou architektury, pro firmu Stavební izolace R & M v roce 2001 zpracoval téma karnevalu v Benátkách. Častým námětem jeho komerčních prací s volným zadáním jsou kromě ženských aktů (kosmetika Australien Body Care 2002) i krajiny (například pro český Telecom v roce 1999 nebo pro Siemens v roce 2002). Podle jeho názoru pocházejí jeho nejlepší reklamní počiny z období práce v Rakousku. Vysoce si cení práci pro dnešní Erste Bank.

Přelomovým je pro něj období konce roku 1997. Z velké části rezignoval na svoji komerční práci a začal cestovat a fotografovat krajiny. Západní pobřeží Spojených států, země jižní Ameriky - zde hledá inspiraci pro svoje nearanžované krajinné záběry. Tak vznikl i cyklus fotografií Návraty k podstatě.

Pavel Brunclík, stylizovaný interiér

Bohatá je jeho výstavní činnost. První souhrnná výstava jeho ženských aktů *Cizí ženy*, s návazným vydáním stejnojmenné knihy, byla realizována v roce 1995 v Praze. Na těchto barevných i černobílých fotografiích pracuje převážně s celými postavami, prostředí interiérů je světelně stylizováno, pózy modelek, jejich výraz mají silný erotický akcent. Některé jeho starší práce jsou zřetelně ovlivněny fotografiemi Helmuta Newtona.

Téma krajiny je obsahem jeho dalších výstav. V roce 1999 vystavoval v Praze *Návraty*

Pavel Brunclík, krajina Death Valley, USA

k podstatě, s reprízou v Litvě. Fotografickou kolekci krajin s názvem *Země* uvedl v roce 2000 v Praze a rok na to v Paříži. Tyto fotografie vyšly knižně v nakladatelství Triada. Výstava fotografií s názvem *Krajina vody* proběhla v roce 2002 v Hamburku. V roce 2002 mu pražská Galerie Bayer & Bayer uspořádala výstavu barevných, dokumentárně laděných fotografií z jeho cesty na Madagaskar. Výstava byla koncipována společně s grafikami malíře Jiřího Votruby.

Oproti fotografiím aktu jsou jeho krajiny barevně nestylizované, nepoužívá filtry a pouze minimální úpravy při zvětšování. K dosažení výtvarného účinku používá celou škálu objektivů od širokých po teleobjektivy, pracuje s denním světlem. Krajinu fotografuje na kinofilm a využívá plný výřez, díky kvalitní optice i fotomateriálům zpracovává běžně fotografie pro výstavy do formátu 70 x 100 cm i větších. Je příznivcem klasických technik, digitální fotoaparát používá jen výjimečně a pouze ke komerčním účelům.

V posledních letech se reklamní práci věnuje stále méně, dále investuje značné množství času i prostředků do cestování po celém světě, fotografování krajin a sbírá materiál pro další výstavu a knihu.